

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Qvæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

De Lege Externa

Beati, Gabriele

Augustæ Vindellicorum, 1729

VD18 80376800

30 An lex irregularitatis, se extendat ad eum, qui alium mortis periculo exponi, si occidatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39888

QVAESTIO XXX.

*An Lex irregularitatis, se extendat ad eum, qui alium
mortis periculo exponit, si occidatur.*

CASVS.

TITIVS, Sempronium cum Vxore in Adulterio deprehensum occidere voluit; Sempronius tamen, quia periculum prauiderat, cum aliter se defendere non posset, pugione, quem secum tulerat, Titium transfodit, ac occidit. Quæritur; Virum Sempronius in irregularitatem incidit.

SUMMARIUM.

- 2 Sempronius, Titium occidendo irregularitatem contraxisse non videtur.
- 3 Titium occidit ad sui defensionem.
- 4 Quamuis illi causam dederit per adulterium.
- 5 Vnde homicidium non fuit illi voluntarium, sed necessarium.
- 6 Omnes alium, ad sui defensionem occidentes, ab irregularitate eximuntur.
- 7 Verè tamen irregularitatem contraxit.
- 8 Sicut, si fuisset causa mortis Adultera.
- 9 Et sicut, si Titio suassisset transitum per viam, mortis periculosam.
- 10 Et sicut Mater, si credat, se dormiendo probabiliter occisuram Infantem.
- 11 Titium mortis periculo exposuit.
- 12 Sicque fuit causa iniusta indirecta illius mortis.
- 13 Ad irregularitatem contrahendam sufficit, esse causam mortis indirectam.
- 14 Ponere causam iniustam homicidij, est esse causam illius indirectam.

15 Cur Tridentinum requirat dispensationem, etiam in homicidio ad sui defensionem.

RATIONES DVBITANDI.

CAsus hic, cum præcedenti ferè co-2 incidit; Quia tamen illum melius explicat, ac confirmat, omittendus non est. Sempronius igitur in irregularitatem non videtur incidisse. *Lessius lib. 2. cap. 9. n. 105. Sotus lib. 5. de iust. quest. 1. art. 9. Henric. lib. 14. cap. 10. num. 3. P. Nauar. lib. 2. cap. 3. n. 363. Vasq. 1. 2. disp. 188. num. 49. Gaspar Hurtado, disp. 2. de irregul. diffie. 6. num. 22.*

Primò; Quia Sempronius Titium occidit ad sui defensionem, & consequenter occidendo non peccauit. Ergo neque irregularitatem incurrit; Ad irregularitatem enim contrahendam ex homicidio priuata auctoritate commisso, requiritur culpa, & quidem mortalis. Hæc autem non reperitur in occisione ad propriam defensionem facta.

Secundò;

- 4 Secundò; Quia quamuis Sempronius, per adulterium, causam dederit Titio, vt illum inuaderet; ius tamen vitam suam defendendi non amisit; vt ex eo patet, quia si Titius illum occidisset; mortaliter peccasset, quamuis in Foro externo impune occidisset. Qui autem habet ius vitam suam defendendi, irregularitatem non incurrit occidendo Inuasorem cum moderamine inculpatæ tutelæ, cum illum sic occidendo non peccet.
- 5 Tertio; Quia homicidium Titij, reputari non potest tanquam voluntarium Sempronio, sed solum tanquam necessarium ad suam vitam defendendam. Ergo illi imputari non debet ad culpam, & consequenter neque ad pœnam irregularitatis.
- 6 Quarto; Quia *In Clementina si Furiosus; de homicidio*, omnes alium interficientes ad propriam defensionem ab irregularitate eximuntur. Clementina enim, generaliter loquitur de omni Homine, qui iuste se defendit. Sed Sempronius, Titium occidendo, iuste se defendit. Ergo ab irregularitate exemptus est.

RESOLVTIO.

7 Respondetur tamen; Sempronium occidendo Titium; irregularitatem incurrisse. *Saarez disp. 44. sect. 3. num. 18. & d. 45. sect. 5. num. 7. Coninch. disp. 18. d. 8. num. 47. Castrop. de censur. disp. 6. pun. 5. §. 8. n. 2. Laym. lib. 3. sect. 5. tract. 3. par. 3. c. 10. num. 2. Nauarr. cap. 27. num. 218. & 233. dicens esse communem doctrinam Auila par. 7 disp. 6. sect. 2. dub. 5. concl. 4. Sayr. lib. 7. cap. 6. num. 26. Molina tract. 3. disp. 72. num. 5. Gu-*

ierrez lib. 2. cap. 6. n. 41. Valent. tom. 2. disp. 6. quest. 3. pun. 3. & tom. 3. disp. 5. quest. 19. pun. 4. §. 5. dub. 1. Filiuc. tr. 20. cap. 5. num. 135. & alij apud istos.

Primò; Quia, si Titius Vxorem in adulterio deprehensam occidisset, Sempronius irregularitatem incurrisset tanquam causa indirecta illius mortis, quatenus præuidens periculum, illam tali periculo voluntariè exposuit, sicque indirectè ac interpretatiuè voluit, quidquid ex tali periculo sequi poterat, & consequenter eius mortem. Sed, per adulterium, simili periculo Titium exposuit; dedit enim ei causam inuasionis, per quam Titius in periculo vitæ constitutus est. Ergo imputanda est illi mors Titij inde secuta, tanquam ab eo præuisa, & voluta indirectè: Hoc autem sufficit ad irregularitatem ex homicidio casuali incurrendam, sufficit enim, quod homicidium indirectè, ac in causa sit volitum.

Secundo; Quia, si Sempronius Titio, suasisset, vt ea vi incederet, qua probabile periculum imminebat, vt à latronibus ineficeretur, secuta morte, censeretur fuisse causa indirecta talis mortis, solum quia iniquè, ac illicitè illum tali periculo exposuisset, quamuis ipse non occidisset. Sed illum iniquè simili periculo per adulterium exposuit. Ergo, quamuis deinde ad sui defensionem iuste occiderit, censendus tamen est fuisse causa iniusta indirecta talis mortis, & consequenter irregularitatem incurrisse; Ad hanc enim incurrendam, satis est, quod occisio illa, licet in se ad defensionem necessaria, in causa tamen fuerit voluntaria, & iniqua.

Tertio;

10 Tertiò ; Quia , si quis probabili-
liter credat , se dormiendo occisurum in-
fantem , si illum in lecto teneat , est ir-
regularis morte secuta , quia licet dor-
miens non peccauerit occidendo , peccauit
tamen illum probabili occisionis periculo
exponendo. Sed etiam Sempronius per
suum adulterium probabili mortis peri-
culo Titium exposuit. Ergo , quatinus
illum occidendo non peccauerit , pecca-
uit tamen illum tali periculo iniuste expo-
nendo , ideoque morte secuta , irregu-
laritatem incurrit.

OBIECTIONVM SOLVTIO.

11 Ad rationes in contrarium Responde-
tur ; Ad primam ; Sempronium irre-
gularitatem incurrisse , non quia Titium
immediatè occidit ; sic enim non peccauit,
sed quia illum probabili occisionis peri-
culo per adulterium iniuste exposuit , ipsum
periculum præuidens , sicque iniuste illum
mediatè ac indirectè occidit.

12 Ad secundam respondetur : Sempro-
nium non peccasse , nec irregularitatem
incurrisse occidendo ; quia ius habebat
se defendendi. Sed illam incurrisse , qua-
tenus Titium probabili occisionis peri-
culo iniuste exposuit , ipsum periculum
præuidens ; sic enim peccauit contra iusti-
tiam , & censetur causa iniusta indirecta
talis occisionis.

13 Ad tertiam similiter respondetur :
Homicidium ipsum immediatum impu-
tari non posse Sempronio ad culpam ; pos-

se tamen ei imputari causam siue pericu-
luntalis homicidii. Hoc autem ad irre-
gularitatem contrahendam sufficit.

Ad quartam respondetur : Clemens 14
tinam loqui generaliter de omni interfici-
ente ad sui defensionem , ideoque ex
hoc capite excusari Sempronium ratione
actualis occisionis. Non tamen inde se-
qui ; quod excusetur etiam ratione pe-
riculi , cui iniuste Titium exposuit ; In
hoc enim mortaliter peccauit ; Hoc au-
tem sufficit ad irregularitatem incurren-
dam ; Concurrere enim ad homicidium
iustum , sed apponendo causam iniustam
est esse causam iniustam indirectam ho-
micidii ; quod ad irregularitatem sufficit.

COROLLARIVM.

Colligitur ex dictis ; Concilium Tri-
dentinum , dum sess. 14. cap. 7. re- 15
form. requirit dispensationem quodam-
modo in eo , qui casu homicidium com-
misit vim vi repellendo , illam requirere
solum in foro externo , & ad maiorem
securitatem , vel posito , quod quis in sui
defensione modum excefferit , ac mode-
ramen inculpatæ tutelæ. Nam Clem. Si
furiosus ; expressè eximit se purè defenden-
tem ab omni irregularitate , nec irregu-
laritas ex delicto vlllo modo incurri potest,
cum nulla ibi culpa mortalis interueniat,
quæ tamen ad incurrendam irregularita-
tem ex delicto necessario
requiritur.